

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie jest właściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania zadane w trybie prejudycjalnym przez Oberlandesgericht Bamberg (Niemcy) postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2013 r. w sprawie C 481/13.

(¹) Dz.U. C 352 z 30.11.2013.

Wniosek o opinię przedstawiony przez Republikę Malty w trybie art. 218 ust. 11 TFUE

(Opinia 1/14)

(2014/C 315/37)

Język postępowania: wszystkie języki urzędowe

Strona przedstawiająca wniosek

Republika Malty (przedstawiciele: A. Buhagiar, P. Grech, pełnomocnicy)

Pytanie przedstawione Trybunałowi

Czy projekt Konwencji Rady Europy przeciwko manipulacji wydarzeniami i rozgrywkami sportowymi, w zakresie w jakim reguluje zakłady sportowe i określa w art. 3 ust. 5 lit. a) „nielegalne zakłady sportowe” jako „wszelką działalność związaną z zakładami sportowymi, której typ lub operator nie jest dozwolony na mocy prawa znajdującego zastosowanie do sądu, w którego jurysdykcji znajduje się konsument”, w związku z art. 9 i 11 tej konwencji dotyczącymi tak zdefiniowanych „nielegalnych zakładów sportowych”, jest zgodny z traktatami, a w szczególności z art. 18, 49 i 56 TFUE?

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 lipca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Castellón – Hiszpania) – Juan Carlos Sánchez Morcillo, María del Carmen Abril García przeciwko Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

(Sprawa C-169/14) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 93/13/EWG — Artykuł 7 — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 47 — Umowy zawierane z konsumentami — Umowa pożyczki hipotecznej — Nieuczciwe warunki umowne — Postępowanie w przedmiocie egzekucji wierzytelności zabezpieczonej hipoteką — Prawo do wniesienia odwołania)

(2014/C 315/38)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Castellón

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: Juan Carlos Sánchez Morcillo, María del Carmen Abril García

Strona pozwana: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

Sentencja

Artykuł 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one systemowi środków egzekucyjnych, takiemu jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, który przewiduje, że postępowanie w przedmiocie egzekucji wierzytelności zabezpieczonej hipoteką nie może być zawieszane przez sąd prowadzący postępowanie rozpoznawcze, który w swym ostatecznym orzeczeniu może co najwyżej przyznać odszkodowanie za szkodę poniesioną przez konsumenta, ponieważ konsument, jako dłużnik, przeciwko któremu prowadzona jest egzekucja, nie może odwołać się od postanowienia oddalającego jego sprzeciw wobec tej egzekucji, podczas gdy przedsiębiorca, jako wierzyciel, który żąda prowadzenia egzekucji, może skorzystać z tego środka zaskarżenia przeciwko postanowieniu nakazującemu zakończenie postępowania lub niestosowanie nieuczciwego warunku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 175 z 10.6.2014.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 26 czerwca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal do Trabalho de Porto – Portugalia) – Sindicato Nacional dos Profissionais de Seguros e Afins przeciwko Fidelidade Mundial – Companhia de Seguros, SA

(Sprawa C-264/12) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 53 § 2 regulaminu postępowania — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Przepisy krajowe przewidujące obniżenie wynagrodzenia dla niektórych pracowników sektora publicznego — Brak stosowania prawa Unii — Oczywisty brak właściwości Trybunału)

(2014/C 315/39)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal do Trabalho de Porto

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sindicato Nacional dos Profissionais de Seguros e Afins

Strona pozwana: Fidelidade Mundial – Companhia de Seguros, SA

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest oczywiście niewłaściwy do rozpoznania wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożonego przez Tribunal do Trabalho do Porto (Portugalia), postanowieniem z dnia 22 maja 2012 r. (sprawa C-264/12).

⁽¹⁾ Dz.U.O C 209 z 14.7.2012 r.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 19 czerwca 2014 r. – Republika Grecka przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-552/12P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — EFOGR, EFRG i EFRROW — Wydatki wykluczone z finansowania Unii Europejskiej — Wydatki poniesione przez Republikę Grecką)

(2014/C 315/40)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Grecka (przedstawiciele: I. Chalkias i E. Leftheriotou, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. Tserepa-Lacombe i A. Markoulli, pełnomocnicy)